

Byla T-298/02

Anna Herrero Romeu prieš Europos Bendrijų Komisiją

„Pareigūnai — Atlyginimas — Ekspatriacijos išmoka — Tarnybos nuostatų VII priedo 4 straipsnio 1 dalies a punktas — Darbas kitai valstybei — Nuolatinės gyvenamosios vietos sąvoka — Motyvavimas — Vienodo požiūrio principas“

2005 m. spalio 25 d. Pirmosios instancijos teismo (pirmoji kolegija) sprendimas II - 4604

Sprendimo santrauka

- 1. Pareigūnai — Atlyginimas — Ekspatriacijos išmoka — Dalykas — Skyrimo sąlygos — Nuolatinės gyvenamosios vietos neturėjimas arba pagrindinės profesinės veiklos nevykdymas darbo vietos valstybėje narėje per referencinį laikotarpį — Išimtis — Darbas kitai valstybei narei arba tarptautinei organizacijai — Pateisinimas (Tarnybos nuostatų VII priedo 4 straipsnio 1 dalies a punktas)*

2. *Bendrijos teisė — Aiškinimas — Principai — Savarankiškas išaiškinimas — Ribos*
 3. *Pareigūnai — Atlyginimas — Ekspatriacijos išmoka — Skyrimo sąlygos — Darbas kitai valstybei narei arba tarptautinei organizacijai — „Valstybės“ sąvoka — Juridinis asmuo ir vieningas tarptautinės teisės subjektas
(Tarnybos nuostatų VII priedo 4 straipsnio 1 dalies a punktas)*
 4. *Pareigūnai — Tarnybos nuostatai — Tarnybos nuostatų normos taikymas pagal analogiją — Netaikymas*
 5. *Pareigūnai — Atlyginimas — Ekspatriacijos išmoka — Skyrimo sąlygos — Kitoje valstybėje arba tarptautinėje organizacijoje atliktas darbas — Sąvoka — Reikalavimas suinteresuotajam asmeniui turėti tiesioginį teisinį ryšį su atitinkama valstybe arba tarptautine organizacija
(Tarnybos nuostatų VII priedo 4 straipsnio 1 dalis)*
 6. *Pareigūnai — Atlyginimas — Ekspatriacijos išmoka — Skyrimo sąlygos — Nuolatinės gyvenamosios vietos neturėjimas arba pagrindinės profesinės veiklos nevykdymas darbo vietos valstybėje narėje per referencinį laikotarpį — Nuolatinės gyvenamosios vietos sąvoka
(Tarnybos nuostatų VII priedo 4 straipsnio 1 dalis)*
 7. *Pareigūnai — Asmens nenaudai priimtas sprendimas — Pareiga motyvuoti — Apimtis
(Tarnybos nuostatų 25 straipsnio antroji pastraipa)*
 8. *Pareigūnai — Vienodas požiūris — Ribos — Neteisėtai suteikta lengvata*
-
1. Tarnybos nuostatų 69 straipsnyje numatytos ekspatriacijos išmokos tikslas yra kompensuoti išlaidas ir atitinkamus nepatogumus, susijusius su nuolatinio pareigū vykdyimu valstybėje, su kuria pareigūnas, prieš pradėdamas eiti savo pareigas, nėra užmezgęs ilgalaikių ryšių. Kad tokie ilgalaikiai ryšiai būtų užmegzti ir dėl ko pareigūnas prarastų teisę į ekspatriacijos išmoką, teisės aktų leidėjas reikalauja, jog pareigūnas darbo vietos valstybėje turėtų savo nuolatinę gyvenamąją vietą arba būtų vykdęs savo pagrindinę profesinę veiklą penkerius metus.
- Tarnybos nuostatų VII priedo 4 straipsnio 1 dalies a punkto antroje įtraukoje nustatyta išimtis, taikoma asmenims, dirbusiems kitoje valstybėje arba tarptautinėje organizacijoje referenciniu

penkerių metų laikotarpį, kuris pasibaigė prieš šešis mėnesius iki įsidarbinimo, grindžiama tuo, kad tokiomis aplinkybėmis šie asmenys negali būti laikomi užmezgusiais ilgalaikius ryšius su darbo vietos valstybe, atsižvelgiant į jų delegavimo į šią valstybę laikinąjį pobūdį.

rijos teisę arba Bendrijos teisės bendruosius principus negali rasti duomenų, leidžiančių jam savarankiškai aiškinant patikslinti jos turinį ir taikymo sritį.

(žr. 27 punktą)

(žr. 23, 24 punktus)

2. Iš vienodo Bendrijos teisės taikymo ir lygybės principo reikalavimų išplaukia, kad Bendrijos teisės nuostatos, kurioje nėra jokios aiškios nuorodos į valstybių narių teisę siekiant nustatyti jos esmę ir taikymo sritį, turinys paprastai turi būti aiškinamas savarankiškai ir vienodai visoje Bendrijoje, atsižvelgiant į nuostatos kontekstą ir nagrinėjamu teisės aktu siekiamą tikslą. Vis dėlto, nesant aiškios nuorodos, Bendrijos teisė gali būti taikoma prireikus remiantis valstybių narių teise, jei Bendrijos teismas pagal Bendrijos teisę arba Bendrijos teisės bendruosius principus negali rasti duomenų, leidžiančių jam savarankiškai aiškinant patikslinti jos turinį ir taikymo sritį.
3. Iš Sutarties bendros struktūros aiškiai išplaukia, jog valstybės narės sąvoka institucinių nuostatų prasme yra susijusi tik su valstybių narių vyriausybės institucijomis ir negali būti suprantama kaip apimanti regionų ar autonominių bendrijų vyriausybes, kad ir kokia būtų joms suteiktų įgaliojimų apimtis. Jeigu būtų manoma priešingai, būtų pažeidžiama Sutartyse nustatyta institucinė pusiausvyra, kuri visų pirma apibrėžia sąlygas, kuriomis valstybės narės, t. y. valstybės, steigimo bei stojimo sutarčių šalys, dalyvauja Bendrijos institucijų veikloje.

Sąvoka „valstybė“, numatyta Tarnybos nuostatų VII priedo 4 straipsnyje, apima tik valstybę kaip juridinį asmenį ir vieningą tarptautinės teisės subjektą bei jos vyriausybinis organus. Taigi Tarnybos nuostatų VII priedo 4 straipsnyje

nurodytą žodžių junginį „darbas kitoje valstybėje“ reikia suprasti kaip neapimantį darbo valstybių administracinių vienetų vyriausybėse.

atitinkama valstybe arba tarptautine organizacija, o tai atitinka principą, pagal kurį valstybės ir institucijos gali savarankiškai organizuoti savo tarnybų vidaus veiklą, leidžiančią pasitelkti jų hierarchinei struktūrai nepriklausančius trečiuosius asmenis, kurie teiktų savo paslaugas, kad būtų užtikrintas konkrečiai apibrėžtų darbų vykdymas.

(žr. 29, 32, 33 punktus)

4. Tarnybos nuostatų normose, kurių vienintelis tikslas yra reglamentuoti teisinius santykius tarp institucijų ir pareigūnų, nustatant tarpusavio teises ir pareigas, vartojami aiškūs terminai, kurių taikymas pagal analogiją aiškiai nenumatytiems atvejams yra draudžiamas.

(žr. 41 punktą)

(žr. 30 punktą)

5. Tarnybos nuostatų VII priedo 4 straipsnio 1 dalies a punkto antroje įtraukoje nustatyta išimtis negali būti taikoma tik tiems asmenims, kurie priklausė kitos valstybės arba tarptautinės organizacijos personalui, nes ji yra susijusi su visomis situacijoms, susiklostančioms dėl darbo kitoje valstybėje arba tarptautinėje organizacijoje. Norėdamas pasinaudoti minėtame 4 straipsnyje nustatyta išimtimi, suinteresuotasis asmuo bent privalo turėti tiesioginius teisinius ryšius su

6. Tarnybos nuostatų VII priedo 4 straipsnis turi būti suprantamas kaip nustatantis esminį kriterijų ekspatriacijos išmokos skyrimui – pareigūno nuolatinę gyvenamąją vietą prieš jam pradėdant eiti savo pareigas. Be to, ekspatriacijos sąvoka priklauso ir nuo pareigūno subjektyvios padėties, t. y. jo integravimosi į naują aplinką laipsnio, kuris gali būti nustatytas, pavyzdžiui, atsižvelgiant į jo nuolatinę gyvenamąją vietą arba ankstesnės pagrindinės veiklos vykdymą.

Nuolatinė gyvenamoji vieta yra vieta, kurioje suinteresuotasis asmuo įkūrė nuolatinį arba įprastą savo interesų centrą, siekdamas jam suteikti stabilumo. Siekiant nustatyti nuolatinę gyvena-

mają vietą, svarbu atsižvelgti į visas su ja susijusias faktines aplinkybes, ypač į suinteresuotojo asmens faktinę gyvenamąją vietą.

(žr. 50, 51 punktus)

konkrečias aplinkybes, ypač akto turinį, nurodytų motyvų pobūdį bei asmens, kuriam skirtas aktas, suinteresuotumą gauti paaiškinimus.

(žr. 67 punktą)

7. Pareigos motyvuoti, kylančios iš Tarnybos nuostatų 25 straipsnio antrosios pastraipos ir 90 straipsnio 2 dalies, tikslas yra, pirma, suteikti suinteresuotajam asmeniui pakankamai informacijos, kad jis įvertintų administracijos priimto sprendimo pagrįstumą ir galimybę paduoti ieškinį Pirmosios instancijos teisme, bei, antra, leisti šiam teismui vykdyti savo kontrolę. Jos apimtis turi būti vertinama atsižvelgiant į
8. Vienodo požiūrio principu, pagal kurį panašios situacijos neturi būti vertinamos skirtingai, galima remtis tik siekiant užtikrinti lygybę, ir niekas negali remtis pažeidimu, padarytu kito asmens naudai, savo tikslams.

(žr. 76, 77 punktus)